

узагальнення і освоєння. Особливий інтерес викликає аналіз проблем, з якими зіткнувся Китай при побудові національної системи освіти, конкурентоспроможної на всіх рівнях. Виділені проблеми є актуальними не тільки для КНР, тому цей досвід, безумовно, цінний для багатьох країн при вибудовуванні національних стратегій розвитку та досягненні академічного переваги.

Список літератури:

1. António Guterres. The future of education is here. URL: <https://www.un.org/ru/coronavirus/future-education-here>
2. Global Education Coalition. URL: <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse/globalcoalition/>
3. Мороз С.А. Компетенція держави у забезпеченні контролю якості надання університетами освітніх послуг: аналіз думки студентів китайських ЗВО. Право та державне управління, 2019. №2, Т.2. С. 267–276.

РЕФОРМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ, ЯК ГЛОБАЛЬНЕ РЕГУЛЮВАННЯ

Самофалов Д.
магістр кафедри ПУАП
Науковий керівник, доцент,
к. н. з держ. упр., Застрожнікова І.В.

Що має робити держава у сучасному світі? Поки що держава трансформується з однієї форми в іншу, від держави загального добробуту, «позитивної держави» або «стану няні» [1]. Щоб оцінити регуляцію держави, потрібно націлитись на зміну свого адміністративного устрою з його новими функціями. Рух за адміністративну реформу, це новий підхід до державного управління, який складає його ідейну основу, в незалежності від їх географічного розташування, форми держави, економіко-політико-адміністративних режимів і культури або рівня розвитку.

Чи можна говорити про реформу управління на глобальному рівні? Якщо прийняти глобальність як процес поширення, відповідь на це питання - «так». По суті, повторність форм ведеться в країнах з різними адміністративними та політичними культурами в дуже різних географічних регіонах при різних поточних політичних і економічних режимах. З іншого боку, існують країни або географічні регіони, чиї ініціативи з реформування ще недостатньо вивчені.

Відомо, що ангlosаксонські країни є піонерами реформ. Нова Зеландія, Австралія, США і Великобританія, чиї реформи, розпочаті в кінці 1970-х - початку 1980-х років, вважаються серед країн-піонерів. Континентальна Європа і країни Азії — знаходяться на позиції послідовників / прихильників, а не на позиції першопрохідців. Проте, в меншій мірі реформаторські

ініціативи країн-піонерів далекі від «інтеграції». Пропонується класифікація двох загальних типів адміністративних реформ - вестмінстерські і американські. Вестмінстерська стратегія реформи переглядає те, що уряди повинні робити, і надалі скорочувати розмір і масштаби самого уряду за рахунок великої приватизації послуг і підрядних послуг неурядовим організаціям. Американська стратегія швидше інкрементальна, ніж інклюзивна [2].

Між ідеологічними відмінностями немає прямого зв'язку (сили політичної влади і реформ). Хоча лейбористська партія, піонер реформаторського руху в Новій Зеландії та Австралії, Консервативна партія, була ініціатором реформ в Сполученому Королівстві. Починаючи з 1997 р, лейбористська партія Тоні Блера проводила переоцінку реформи, ініційовані Тетчер раніше [3].

Для Німеччини, хоча консервативно-ліберальна партія, яка займалася проблемами, принесеними при об'єднання Східної і Західної Німеччини, зробили певні кроки в напрямку реформи, соціал-демократична коаліція, яка прийшла до влади в 1998 році, була тим, що поглибило реформи [3].

Що стосується Китаю і В'єтнаму, комуністичні партії очолили реформи. Тим часом було виявлено, що навіть політичні партії, поділяють однакову позицію в політичному спектрі, дають різні оцінки реформ [4].

Грін-Педерсен, досліджував ринок орієнтований на реформи практики шведської і датської соціал-демократії, і їх бік в сфері соціальних послуг та виявили, що датські соціальні демократи були більш стримані щодо таких реформ, в той час як соціал-демократичні партії Швеції були більш відкритими [5].

Проте, політико-адміністративні традиції, їх характер сформованої ними національної бюрократії впливає на процеси реформування. У країнах з глибоко вкоріненою бюрократією і організованою впливовою груп інтересів, такі як потужні бюрократичної еліти і союзи. Ці фактори можуть стати перешкодою для поглиблення адміністративних реформ.

Реформа державного управління - явище не нове. Коріння багатьох методів реформ, які були зроблені, і котрі будуть використовуватися сьогодні, можна знайти в глибинах історії. Ініціативи щодо реформ, які сформувалися і просувалися разом зі звичайними умовами, ніколи не забувають звертати увагу, «що робили інші». Реформи завжди залучали взаємодії, наслідування, а іноді і примус. Проте, суть і напрям реформ завжди визначалися державним розумінням епохи.

Реформи - один з інструментів, що використовуються для забезпечення громадської адміністрації, який відповідає за приведення переважно, державному розуміння життя, щоб служити розумінню суверенної держави. Тому адміністративні реформи слід розглядати як політичний процес, а не технічний процес, пов'язаний з поліпшенням функцій.

Список літератури:

1. Ентоні Б.Л., (1997), «Розуміння реформ державного сектору: глобальні тенденції і різноманітні порядку денного», Міжнародний огляд адміністративних Наук, Т. 62, № 3, с. 422-441;
2. Денхардт, Джанет В. (2003), Нова державна служба: Обслуговуючий, а не керманич, МЕ «Шарп», Нью-Йорк;
3. Гуальміні Елізабетта, (2008), «Реструктуризація веберовської бюрократії: Управління в Європі і США», Державне управління, Т. 66, № 2, с. 45-57;
4. Чоу Білл, (2004), «Реформа державної служби в Китаї, 1993-2001 рр: Невдача впровадження», Китай: Міжнародний журнал, Т. 3, № 3, с. 220-246;
5. Грін-Педерсен Крістофер (2002), «Нові реформи державного управління Данії і Швеції: роль різних соціальних демократичних аспектів», Управління, Т. 12, №1, с. 283-289.

КАДРОВА ПОЛІТИКА У ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ

Самофалов Д.

Магістрант за спеціальністю

«Публічне управління, та адміністрування»

Таврійський державний агротехнологічний університет

імені Дмитра Моторного, Мелітополь

Українська місцева громадська адміністрація, в даний час стикається з низкою серйозних проблем, одна з яких це створення нових органів самоврядування - ОТГ, здатних відповідати на нові питання. Цей процес децентралізації був непростим через різних політичних, технічних, економічних та соціальних питань. Однак були зроблені нові кроки, які принесли нові надії на майбутній розвиток.

Стаття 140 Конституції України говорить, що місцева адміністрація заснована на принципах місцевої автономії і децентралізації державних послуг, але в подібні інші правові документи, Конституція ще не впроваджена в бюджет і в рівні державних послуг [1]. Дана ситуація викликана тим, що область публічних функцій і послуг, була найменш схильна до впливу процесу європейської інтеграції і глобалізації і як і раніше швидше за все, на нього вплинули традиції і менталітет, яка в Україні як і раніше залишається централістською традицією минулого режиму.

Література за фахом визначає дві великі категорії суспільних послуг з точки зору самих державних службовців:

Перша категорія державної служби, вважається закритою в тому сенсі, де:

Адміністративна кар'єра починається дуже рано з самого нижнього ієрархічного рівня. Найманий персонал повинен володіти особливими кваліфікаціями для заняття державної посади. Зовнішній досвід не береться до уваги при наймі та просуванні. Персонал набирається на формальній